

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/98/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010688
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1618010688.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou, v trestnej veci obžalovaného Q. O., narodeného XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom V. XX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. februára 2022 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný
Q. O., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom V. XX, prechodne bytom G., V. XXX,

sa uznáva za vinného, že

v čase asi o 18.58 h dňa 31.03.2017 v herni zv. Y. nachádzajúcej sa na K. ulici XX v Q., využil nepozornosť zamestnankyne, poškodenej P. H., a z poza barového pultu vzal voľne položený mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A5 čiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartou s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX, a z herne odišiel, čím spôsobil poškodenej P. H. škodu vo výške 278 €, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV pod sp. zn. 3T/81/2016 zo dňa 22.09.2016, právoplatným dňa 23.09.2016, uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a iné,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 31.07.2019, s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. a s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2. Tr. zákona, s poukazom na § 42 ods. 2 Tr. zákona, sa mu ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/75/2020 zo dňa 03.08.2020, právoplatný dňa 01.12.2020, ako aj výrok o treste ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/57/2019 zo dňa 24.06.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili svoj poklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal tunajšiemu súd dňa 29.11.2018 obžalobu číslo 2Pv 160/17/1106-27 na v tom čase obvineného Q. O. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, na skutkovom základe opísanom vo výrokovvej časti rozsudku.

Podľa § 252 ods. 1 Trestného poriadku, hlavné pojednávanie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu, zapisovateľa a prokurátora.

Podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku, v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom

a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný,

b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrowaní alebo skrátrenom vyšetrowaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrowania alebo skrátreného vyšetrowania,

c) obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený,

d) obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

Obžalovaný sa hlavné pojednávanie konané dňa 02.02.2022 neustanovil, hoci predvolanie na hlavné pojednávanie zobral na vedomie dňa 03.11.2021. Obžalovaný svoje neúčast' neospravedlnil, nepožiadaval o odročenie pojednávania, pričom bol riadne poučený o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. V predmetnom trestnom konaní mal obžalovaný zároveň možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pričom v prípravnom konaní boli dodržané všetky procesné ustanovenia Trestného poriadku a obžalovaný bol súčasne upozornený na možnosť preštudovať vyšetrowací spis v intenciách zákonných ustanovení. S ohľadom na uvedené súd konštatuje, že hlavné pojednávanie možno vykonal v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku, v záujme zachovania kontradiktórnosti konania (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku), ako i zachovania ústavných princípov právnej istoty (§ 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a základných zásad trestného konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka Q. K., výsluchom znalca MUDr. Y. I., prečítaním výpovede svedkyne - poškodenej P. H. z prípravného konania, ako aj prečítaním a oboznámením sa s listinnými a inými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spisovej dokumentácii a uvedenými v texte rozhodnutia. Súď pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní a zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný Q. O. vo svojej výpovedi učinenej na hlavnom pojednávaní dňa 19.02.2020 uviedol, že sa cíti byť vo veci nevinný, nakoľko sa skutku nedopustil. Uviedol, že na kamerovom zázname je zachytená iná osoba, a to jeho príbuzný Q. O., ich otcovia sú bratanci. Nakoľko sa jednalo o jeho príbuzného, tak ku skutku na polícii nevypovedal. Uviedol, že v čase keď sa mal skutok stať, tak sa nachádzal na inom mieste a to v herni v W., ktorá sa nachádza oproti pohostinstvu W.. Ďalej uviedol, že ním označený páchatel' Q. O. mu po skutku v ten deň telefonoval s tým, že má na predaj telefón, dokonca prišiel za ním do herne v W. a ten telefón mu ukázal. On ten telefón nechcel kúpiť, tak ho poslal oproti do pohostinstva W., aby ho ponúkol tam. Či ho predal, to už nevie uviesť. Na otázku prokurátora uviedol, že herňu Y. v Q. pozná, v minulosti tam bol asi dvakrát, pričom poškodenú H. P. nepozná. Ďalej uviedol, že svedka Q. K. pozná, poznajú sa zbežne asi 10 rokov. Ďalej uviedol, že v čase skutku bol psychiatrickým pacientom, dobrovoľne sa liečil u MUDr. Z. v Q. z dôvodu, že trpel depresiami a úzkosťou. Užíval lieky Neurol, Xanax a antidepresíva.

Svedok Q. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná, poznajú sa od detstva. Uviedol, že pracuje v pohostinstve W., kde chodil aj obžalovaný. Obžalovaný mu v tejto prevádzke ponúkol na predaj mobilný telefón a on ho on neho kúpil. Zaplatil mu za ten telefón 45 Eur a dal mu aj cigarety. Telefón používal asi 2 dni, potom pre telefón prišla polícia, ktorej ho vydal. Viac k veci nevedel uviesť. Potvrdil, že obžalovaného pozná dobre a je si istý, že to bol obžalovaný, kto mu predal mobilný telefón. Svedkovi bola predložená aj fotografia osoby Q. O. (obžalovaným označená osoba údajného páchatela), pričom svedok uviedol, že danú osobu nepozná, nevidel ho.

Svedkyňa P. H. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že pracuje ako krupierka v herni zv. Y. v Q., pričom dňa 31.03.2017 mala dennú službu, kedy jej v čase okolo 19.00 hodiny bol odcudzený mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A5, čiernej farby. Telefón zakúpila v roku 2016 v sume 338 Eur. Uviedla, že telefón mala v prácu voľne položený za barovým pultom. V herni sú dve miestnosti, v prvej je barový pult a posedenie pre hostí, v druhej miestnosti sú automaty. V čase, keď jej bol odcudzený telefón, sa nachádzala v druhej miestnosti s automatmi, kde išla vyplatiť zákazníka. Miestnosť s barom bola v tom čase prázdna. Po vyplatení zákazníka sa vrátila za bar a zistila, že niekto odcudzil jej telefón. Volala vedúcej, aby prišla za ňou do práce a spolu pozreli kamerový záznam, nakoľko herňa je zabezpečená kamerovým systémom. Na kamerovom zázname bolo vidieť, ako jej neznámy muž odcudzil z baru telefón, ktorý si dal do vrecka a odišiel von. Uviedla, že meno toho muža nevedela, avšak z videnia ho poznala, nakoľko ho v herni asi trikrát už videla. Keďže jej bol telefón o niekoľko dní vrátený v nepoškodenom stave, škodu si neuplatnila.

Z výsluchu znalca z odvetvia psychiatria MUDr. Y. I. súd zistil, že obžalovaný netrpí a ani v čase skutku netrpel duševnou chorobou, či poruchou, ktorá by ovplyvnila jeho konanie, pričom v čase skutku neboli rozpoznávacie ani ovládacie schopnosti obžalovaného ovplyvnené. U obžalovaného bola zistená zmiešaná porucha osobnosti, jedná sa o poruchu vývoja formovania osobnosti vplyvom sociálneho prostredia a tým spôsobom neosvojenie si základných sociálno-etických noriem spoločnosti. Znalec uviedol, že obžalovaný nerešpektuje zákazy a nariadenia a je si toho plne vedomý. Obžalovaný má taktiež tendenciu účelovo - vedome skresľovať skutočnosti, či ich zamlčovať, za účelom získania výhod. Ďalej znalec na otázku obhajcu uviedol, že lieky užívané obžalovaným v čase spáchania skutku môžu v prípade nadmerného užívania v rozpore s pokynmi lekára v zriedkavých prípadoch spôsobiť poruchy pamäte a nadmerný útlm, znalec ďalej uviedol, že nenašiel žiaden záznam, že by sa uvedené prejavilo u obžalovaného. Doplnil, že pri vypracovávaní posudku mal k dispozícii dve lekárske správy MUDr. Z..

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením.

Oboznámený kamerový záznam zo dňa 31.03.2017 z prevádzky herne zv. Y. nachádzajúcej sa na K. ulici XX v Q. potvrdzuje výpoveď svedkyne - poškodenej P. H. a to v skutkových aj časových súvislostiach. S uvedeným korešpondujú aj vyhotovené fotografie z kamerového záznamu, kde osoba mužského pohlavia zachytená na zázname je identifikovaná ako obžalovaný Q. O..

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 04.04.2017 ako aj zo zápisnice a uznesenia o vrátení veci zo dňa 04.04.2017 vyplynulo, že Q. K. vydal 1 ks. mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A5 čiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, pričom tento bol následne vrátený poškodenej P. H..

V odbornom vyjadrení Okresného riaditeľstva Policajného Zboru v Malackách, odbor poriadkovej polície zo dňa 05.04.2017 bola určená výška hodnoty odcudzeného mobilného telefónu tak, ako je ustálené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd oboznámil aj listinné dôkazy súvisiace so stotožnením osoby Q. O. (osoba označená obžalovaným ako páchatel'), pričom bolo zistené, že Q. O. zomrel dňa XX.XX.XXXX, z fotografie označeného Q. O. nebola zistená zhoda v podobnosti s obžalovaným Q. O..

Z listinných dôkazov súd ďalej poukazuje na výpis z evidencie priestupkov a odpis registra trestov obžalovaného, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV pod sp. zn. 3T/81/2016 zo dňa 22.09.2016, pripojený spis Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/81/2016.

Podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31. 7.2019'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31. 7.2019'> hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo i v ich súhrne (a vzájomnej súvislosti) podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá § 2 ods. 12 Trestného poriadku, kedy súd dôkladne vyhodnotil výpovede obžalovaného, ako i svedkov, a za pomoci ďalších dôkazov zisťoval, či je možné vysloviť nepochybnú istotu o niektorej z verzií skutku, vychádzajúc aj z ostatných trestnoprávne relevantných zásad, dospel súd bez rozumných pochybností k záveru, že skutok sa odohral tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že zo strany obžalovaného šlo o úmyselné konanie, ktorým si prisvojil cudzie veci tým, že sa ich zmocnil, pričom bol už za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Súd k tejto nepochybnéj istote, vyjadrenej vo výrokovej časti rozsudku, dospel na podklade nasledovných, nižšie v odôvodnení tohto rozsudku, uvedených konkrétnych skutočností, argumentov a právnych úvah. Súd teda po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného.

V posudzovanej veci bolo bez pochyb zistené, že dňa 31.03.2017 v čase asi o 18.58 h v herni zv. Y. nachádzajúcej sa na K. ulici XX v Q., osoba mužského pohlavia využila nepozornosť zamestnankyne, poškodenej P. H., keď z poza barového pultu vzal voľne položený mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A5 čiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartou s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX, a následne z herne odišiel. Táto osoba bola s využitím kamerového záznamu priamo z miesta činu stotožnená ako obžalovaný Q. O.. Obžalovaný síce svoju vinu na spáchaní žalovaného skutku popiera, dokonca tvrdí, že skutok spáchal jeho vzdialený príbuzný Q. O., avšak jeho verzia je jednoznačne vyvrátená výpoveďami svedkov, a to najmä výpoveďou svedka Q. K., ktorému obžalovaný odcudzený mobilný telefón bezprostredne po krádeži predal. Svedok K. uviedol, že si je absolútne istý, že odcudzený mobilný telefón mu predal práve obžalovaný, ktorého pozná už od detstva, zámena s inou osobou je teda vylúčená. K uvedenému súd dodáva, že z judikatúry vyplýva, že ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný priamy dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený. Takáto situácia nastala aj v prejednávanom prípade, kedy navyše k výpovedi svedka na hlavnom pojednávaní, jednoznačne usvedčujúcej obžalovaného, možno podporne priradiť aj

ostatné vykonané dôkazy, ako svedecká výpoveď poškodenej H., či listinné a obrazové dôkazy, ktoré sú v súlade s výpoveďou svedka a poškodenej, tieto výpovede dopĺňajú a umožňujú o skutku utvoriť celkový obraz. Zásadne spochybnená, resp. vyvrátená výpoveď tohto svedka, nebola ničím a nikým (ani obžalovaným), jeho výpoveď je po celý čas konštantná, svedok vypovedal podrobne, vierohodne, súvislo, konzistentne a obsahovo nadväzujúco, resp. doplňujúco s ostatnými vykonanými dôkazmi. Súd predovšetkým poukazuje na oboznámený kamerový záznam, ktorý je v zhode s výpoveďou poškodenej, pričom páchatel' zachytený kamerovým záznam priamo pri páchaní žalovaného trestného činu je jednoznačne identifikovateľný ako osoba obžalovaného Q. O.. Súd s poukazom na výpoveď a obranu obžalovaného stotožnil a zabezpečil aj fotografiu ním označeného páchatel'a - v tom čase už zomrelý Q. O., pričom porovnaním fotografie označeného Q. O. s kamerovým záznamom a vyhotovenou fotodokumentáciou možno bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že osoba Q. O. nebola osobou zachytenou na tomto kamerovom zázname. V konaní tiež korelujú ďalšie vykonané dôkazy, ktoré dotvárajú ucelený obraz o spáchaní stíhaného skutku (zápisnica o vydaní vecí, uznesenie o vrátení vecí, ako i odborné vyjadrenie policajných orgánov o výške hodnoty odcudzených vecí). Napokon súd uvádza, že obžalovaný sa v objekte herne dobre orientoval, keďže tento priestor poznal, čo potvrdil aj sám obžalovaný, ako aj poškodená. Verzia obžalovaného nebola potvrdená žiadnym dôkazom, pričom skutočnosť, že obžalovaný má tendenciu k fabulácii, potvrdil aj znalec z odvetvia psychiatrie na hlavnom pojednávaní. Súd záverom dodáva, že odmietol návrh obhajoby na vykonanie dôkazu - stotožnenia krupierky herne U. a jej následný výsluch, ako aj znalecké dokazovanie znalcom z odboru antropológia, ako nedôvodné a to s poukazom, že dané okolnosti, ku ktorým mala navrhovaná svedkyňa, ako aj znalec osvedčiť, mal súd možnosť zistiť už skôr navrhnutými a vykonanými dôkazmi.

V predmetnej trestnej veci bolo vykonané kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi, ktoré súd vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že vina obžalovaného zo žalovaného skutku je jednoznačne preukázaná. Výsluch svedka Q. K., výpoveď poškodenej, ako aj oboznámený obrazový záznam a fotodokumentácia vytvárajú tak silnú usvedčujúcu dôkaznú reťaz, že neexistujú žiadne pochybnosti o dôvodnosti postavenia obžalovaného pred súd a úplne vyvracajú jeho obhajobu. Po objektívnej stránke obžalovaný Q. O. naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 ods. 3 písm. b) Trestného zákona tým, že si prisvojil cudziu vec iného tým, že sa jej zmocnil a zároveň došlo k naplneniu kvalifikačného znaku - spôsobenie škody, spolu s tým, že už za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený; škodou sa pritom rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur (§ 125 ods. 1 Trestného zákona). Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pričom priamy úmysel zahŕňa všetky znaky objektívnej stránky, vrátane prisvojenia, pretože obžalovaný odňal vec z dispozície poškodenej, bez jeho súhlasu, s úmyslom nakladať s ňou ako s vlastnou vecou, teda skutočnému vlastníkovi znemožnil dispozíciu s jeho vecou. Svojím konaním teda obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a príťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ 16 krát súdne trestaný, z toho 5 krát sa naňho hľadí, ako by nebol odsúdený. Z výpisu priestupkov vyplynuli dva záznamy a to zo dňa 30.04.2019 a 29.04.2019 pre priestupky na úseku dopravy, za ktoré bol riešený uloženou pokutou vo výške 20 a 50 Eur.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody a to predovšetkým s poukazom na zásady ustanovené v § 42 ods. 2 Trestného zákona, keďže v prejednávanej veci je obžalovaný trestne stíhaný pre trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. V danom prípade sa odsúdený dopustil trestného činu dňa 31.03.2017, teda skôr, ako Okresný súd Bratislava II vydal a doručil obžalovanému trestný rozkaz spisová značka 3T/75/2020 zo dňa 03.08.2020, právoplatného dňa 01.12.2020. Podľa zásad ukladania súhrnného trestu však možno obžalovanému uložiť trest, ktorý nebude miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím. V tejto súvislosti súd konštatuje, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/75/2020 zo dňa 03.08.2020, bol obžalovanému uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o trest trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV spisová značka 0T/57/2019 zo dňa 24.06.2019. Súd v predmetnej veci preto obligatórne uložil obžalovanému nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody. Zároveň postupujúc podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona bol trestným činom najprísnejšie trestným prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, ktorého trestná sadzba je stanovená na 6 mesiacov až 3 roky. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd ďalej zisťoval aj pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného nezistil možnosť použitia poľahčujúcej okolnosti, naopak obžalovanému priťažovalo, že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin v minulosti odsúdený. U obžalovaného prevažoval teda pomer priťažujúcich okolností. V zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. súd zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, t.j. zo 6 mesiacov na 16 mesiacov. Takýmto spôsobom dospel súd k trestnej sadzbe 16 mesiacov až 3 roky.

Súd obžalovanému v zmysle vyššie uvedeného uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, čo je na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatel'a a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody predstavuje potrebnú represiu pre obžalovaného a bude tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivo zväží následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného a jeho pomerom. Vzhľadom k tomu, že v predmetnej veci bolo potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody, súd súčasne s poukazom na ust. § 42 ods. 2 Trestného zákona, zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/75/2020 zo dňa 03.08.2020, právoplatný dňa 01.12.2020, ako aj výrok o treste ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/57/2019 zo dňa 24.06.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili svoj poklad.

S poukazom na § 42 ods. 2 Tr. zákona, súd z dôvodu ukladania súhrnného trestu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky (uložený v trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/75/2020).

Pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol, v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, vo výkone trestu odňatia slobody a to dokonca opakovane.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto

rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

-obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.